

ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Falbe-Hansen) i Forgaars omtalte, har været nedjat om et lignende Forslag, og jeg udtalte dengang, idet jeg ikke kunde slutte mig til den udførlige Motivering, som skildtes Flertallet og specielt det ærede Medlem, men dog sluttede mig til dets Konklusion, at jeg er enig med Flertallet i at anbefale, at der ved Statens Foranstaltning oprettes en særlig Alderdomsforsjrgelsesanstalt med almindelig Afgang for Befolkningen til paa billigere Billaar, end det i den allerede bestaaende, af Staten garanterede Livsforfjrringsanstalt kan ske, at sikke sig en begrænset Livrente. Det er jo noget Lignende, dette Lovforslag gaar ud paa. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Hovedindvendingen mod det Lovforslag, der indbragtes for et Par Aar siden af det ærede Medlem for Nørresundby (Suel), kan ikke benyttes mod nærværende Lovforslag; thi Hovedindvendingen dengang var, at det havde Tvangsforholdsregler, at det gik ud paa at tvinge Befolkningen til i en vis Periode af dens Liv at skulle gaa ind i Kasjen og gjøre visse Tilskud til den; men det findes ikke i dette Lovforslag, og for saa vidt synes jeg, at en af Hovedankeposterne maa anses for at være fjernet. Det Udvalg, som dengang var nedjat, og for hvilket det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Falbe-Hansen) var Ordfører, sluttede sin Betænkning med følgende Ytringer: „Udvalgets Flertal kan i Genhold til den foranstaaende Udvikling ikke tilraade nærværende Lovforslags videre Fremme, men skal opfordre Regjeringen til at tage Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Alderdomsforsjrgelseskasje under nærmere Overveielse og eventuelt fremkomne med Forslag desangaaende.“ Det er altsaa ikke uanmodet, at Regjeringen har fremsat dette Lovforslag, men dette er paakaldt af det omtalte Udvalg, jeg kan sige vistnok af samtlige Medlemmer af Udvalget; skjøndt de vare uenige i Motiveringen, tror jeg nok, at de vare enige i dette (Modsigelse). Sa det kan være, at der var en enkelt Undtagelse, det har jo ikke saa meget at sige —, men i alt Fald er det givet, at de Herrer, der repræsenterede Flertallet i Thinget og ogsaa havde Flertal i Udvalget, bestemt opfordrede Regjeringen til at tage denne Sag i Hænde. Det ærede Medlem, som var Ordfører for Udvalget da det afgav sin Betænkning, synes mig nu at have flere Betænkneligheder, end han havde dengang, idet Opfordringen jo maatte gjælde Alderdomsforsjrgelse i Almindelighed, Afgang for Alle til Alderdomsforsjrgelse; men i Forgaars udtalte det ærede Medlem — det findes i Tidenden Sp. 633

—: „Jeg tvivler ikke om, at det med Tiden vil kunne lykkes at faae Arbeidere til at interessere sig i en saadan Alderdomsforsjrgelse; men det vil kræve en lang Tid — det kan kræve en hel Generations Tid — og det forudsætter en Organisation fra neden, f. Ex. en Forbindelse mellem Husbond og Thynde, en Deltagelse fra Kommunens Side, fra Aktiefjrstabers og private Forretningers Side osv.“ Det forekommer mig altsaa, at det ærede Medlem er blevet mere betænkkelig, end han var for to Aar siden, da han not mente, at Regjeringen burde fremme denne Sag, medens det ærede Medlem nu formener, at der skal gaa Generationer, inden man for Alvor kan tænke paa en Alderdomsforsjrgelse, som virkelig kan blive tilgængelig for Arbejderklassen. Den Betænknelighed var ikke paa den Maade tilstede, dengang den vedkommende Betænkning blev afgiven. Denne faldt for saa vidt i to Dele — det maa jeg indrømme — som det ærede Medlem ogsaa i Betænkningen udtalte sig for Oprettelsen af en Alderdomsforsjrgelseskasje af en noget anden Art, meget vel med Syn for, at den ikke kunde komme Alle til Gode, idet det hedder, „at en saadan Alderdomsforsjrgelsesanstalt for en stor Del, maaste for den overveiende Del, kom Samfundsklasser til Gode, som strengt taget ikke trænge til en saadan Hjælp, have vi ikke overset; men ligesom det hyppigst vilde være en onskelig Betryggelse for Mange, selv blandt de mere Velstaaende, at have sikket sig en saadan lille Nødthjælp for de gamle Dage, saaledes tro vi ogsaa, at det kunde være berettiget, om Staten i dette Diemed underkastede sig moderate finantzielle Offre; thi ligesom Afdgangen til at benytte Anstalten staar aaben for alle Statsborgere, saaledes vilde ogsaa den Udgift, som denne vilde paadrage Statskassen, gaa ud over alle Statsborgere i deres Egenstaa af Skatteydere“. Jeg oplæser blot dette for at vise, at for to Aar siden var man ikke betænkkelig ved at gaa til Oprettelsen af en Alderdomsforsjrgelse, selv om man praktisk maatte mene, at det maaste var vanskeligt, at Alle der kom med. Altsaa, den Indvending, der nu er gjort mod dette Forslag, tror jeg ikke var oppe for to Aar siden. Dertilmod har Udvalget antaget, at man desuagtet burde gjøre det første Skridt. En af de Hovedindvendinger, som det ærede Medlem gjorde igaar, var, at de private Bestræbelser bleve holdte nebe, at de for Fremtiden ikke frit vilde kunne røre sig ved Siden af den Alderdomsforsjrgelse, som her var oprettet. Jeg forstaar ærlig talt ikke dette; jeg kan ikke se rettere, end at disse Bestræbelser maa kunne røre sig ligesaa fuldt som før, og at